

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR SWEDBANK P&C INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-03-24 Nr. 429-54
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Swedbank P&C Insurance AS*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2024 m. rugsėjo 11 d. pareiškėjas, naudodamasis „Swedbank“, AB, (toliau – bankas) interneto banko paslauga, su draudiku sudarė Kelionių draudimo sutartį Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – draudimo sutartis), kuria Kelionių draudimo taisyklių Nr. 005¹ (toliau – Taisyklės) pagrindu draudikas apdraudė pareiškėjo turtinius interesus, susijusius su įvairiomis rizikomis, tarp jų ir asmeninių daiktų draudimo rizika. Draudimo laikotarpis – nuo 2024 m. rugsėjo 13 d. iki 2024 m. rugsėjo 17 d.

2024 m. rugsėjo 15 d. pareiškėjas draudikui pateikė pranešimą, kuriame nurodė: „Informacija apie nemalonų įvykį – buvo pavogtas mano laikrodys. Šis įvykis įvyko šeštadienį keliaujant, pastebėjau pasiekus apsistojimo vietą, kad neturiu laikrodžio. Kol kas į policiją nesikreipėme, nes nepavyko rasti tikslių įrodymų apie vagystę ir šiuo metu laikrodžio paieškos nebuvo sėkmingos“ (toliau – įvykis). 2024 m. rugsėjo 16 d. draudikas informavo pareiškėją, kad tolimesnį žalos administravimą atliks draudiko įgaliotas partneris UAB „OPS International“ (toliau – draudiko partneris).

2024 m. rugsėjo 17 d. raštu draudiko partneris paprašė pareiškėjo pateikti reikalingus dokumentus (įskaitant policijos pažymą apie pranešimą apie vagystę) bei detaliai aprašyti įvykio aplinkybes. Pareiškėjui nepateikus policijos pažymos, draudiko partneris dar du kartus (2024 m. rugsėjo 19 d. ir 2024 m. rugsėjo 20 d.) paprašė pareiškėjo paaiškinti, kodėl šis apie įvykį nepranešė policijai.

2024 m. rugsėjo 20 d. pareiškėjas atsakė draudiko partneriui: „Keliavome 5 d. Buvome toli kalnuose nuo miestų, išsikviesti policiją ir laukti neturėjome tiek laiko, o dėl mano asmeninių prižasčių sugadinti kompanijai kelionę ar ją nutraukti negalėjom.“

2024 m. rugsėjo 26 d. draudiko partneris informavo pareiškėją apie sprendimą pripažinti įvykį nedraudžiamuoju. Tą pačią dieną pareiškėjas kreipėsi į draudiką, prašydamas persvarstyti priimtą sprendimą.

2024 m. spalio 28 d. draudikas pateikė pareiškėjui atsakymą, kad sprendimas keičiamas nebus. Draudikas atsakyme nurodė, kad Taisyklėse numatyta asmeninių daiktų, kuriuos apdraustasis pasiima su savimi į kelionę, atkūrimo ar pakeitimo išlaidų kompensacija, jei tokie daiktai sunaikinami arba sugadinami dėl staigaus netikėto įvykio kelionės metu (įskaitant vagystę). Pagal Taisykles, apie įvykusią asmeninių daiktų vagystę ar plėšimą privaloma pranešti vietinei policijai². Taip pat Taisyklių sąlygose nurodyta, jog nėra kompensuojamos išlaidos dėl daiktų, paliktų be priežiūros, vagystės ar pametimo, o siekiant išvengti vagysčių ar daiktų sugadinimo, būtina laikytis tam tikrų saugos reikalavimų. Draudiko teigimu, pareiškėjas apie

¹ 2024 m. vasario 22 d. redakcija.

² Taisyklių skyriuje, skirtame asmeninių daiktų draudimo rizikai, įtvirtinti ir žalos atlyginimo principai, kuriuose numatyta: „Apie įvykusią asmeninių daiktų vagystę ar plėšimą Jūs privalote pranešti vietinei policijai. Jei tai neįmanoma, turite pranešti savo kelionių agentūrai per 24 valandas nuo asmeninių daiktų dingimo. Jei daiktai sugadinami transportavimo metu, jų sugadinimo faktą Jūs privalote nedelsiant užregistruoti transporto operatoriaus bendrovėje / oro uoste ir pateikti Mums atitinkamą dokumentą.“

Įvykį nepranešė vietinei policijai (net ir grįžęs iš kalnų), todėl draudikas negali patikrinti įvykio aplinkybių bei įsitikinti, kad įvykis įvyko galiojant draudimo apsaugai.

2024 m. gruodžio 6 d. pareiškėjas pateikė draudikui pretenziją, o joje pateikė informaciją apie 2024 m. lapkričio 20 d. elektroniniu laišku išsiųstą pranešimą apie įvykį policijai.

2025 m. sausio 2 d. draudikas pareiškėjui pateikė atsakymą, kuriame nurodė, kad draudimo išmoka dėl įvykio nebus mokama. Draudiko teigimu, pareiškėjas buvo informuotas, kad, apie įvykį nepranešus vietinei policijai, draudikas negali patikrinti įvykio aplinkybių bei įsitikinti, kad įvykis įvyko galiojant draudimo apsaugai. Anot draudiko, pareiškėjas patvirtino, kad nerado įsilaužimo arba vagystės įrodymų, be to, savo asmeninius daiktus buvo palikęs be priežiūros, t. y. nesilaikė draudiko nurodytų saugos taisyklių. Draudikas pažymėjo, kad ne visi asmeninių daiktų praradimo ar sunaikinimo atvejai yra draudžiamieji įvykiai, todėl sprendimas keičiamas nebus.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėjas draudikui kėlė reikalavimą pripažinti įvykį draudžiamuoju ir atlyginti dėl laikrodžio vagystės patirtą žalą. Pareiškėjo nuomone, draudikas netinkamai aiškina Taisykles, kuriose nėra aiškiai įtvirtinta, kad nepranešimas apie įvykį policijai panaikina draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką. Skaitydamas Taisykles, pareiškėjas teigia nebuvo supažindintas su jokiais padariniais, kurie grėstų nepranešus apie vagystę policijai, nes draudikas tokių padarinių nėra įtvirtinęs Taisyklėse. Draudikas rėmėsi aplinkybe, kad nebuvo plėšimo ar įsilaužimo požymių, tačiau Taisyklėse nenurodyta, kokios vagystės formos atveju įvykis būtų laikomas draudžiamuoju.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas. Jame draudikas pakartojo atsakyme į pareiškėjo pretenziją išdėstytus argumentus ir aplinkybes bei prašė pareiškėjo reikalavimą laikyti nepagrįstu. Draudikas nurodė, kad sprendimą atsisakyti išmokėti draudimo išmoką priėmė išnagrinėjęs visas įvykio aplinkybes ir nustatęs, kad įvykis yra nedraudžiamasis, t. y. atitinkantis Taisyklėse apibrėžtą atvejį, kai išlaidos nekompensuojamos dėl daiktų, paliktų be priežiūros, vagystės ar pametimo.

Be kita ko, draudikas pažymėjo, kad Taisyklėse pateiktuose žalos atlyginimo principuose prievolė apie daiktų vagystę pranešti policijai yra nustatyta tam, kad draudikas galėtų, remdamasis policijos tyrimo metu surinktais duomenimis, įsitikinti, kad įvykis įvyko apdraustojo nurodytomis aplinkybėmis, bei pasinaudoti draudiko teise iš atsakingo už žalos padarymą asmens susigrąžinti išmokėtas draudimo išmokas. Draudikas atkreipė dėmesį į tai, kad pareiškėjas policijai apie vagystę tariamai pranešė tik praėjus daugiau nei dviem mėnesiams po įvykio, t. y. po draudiko priimto neigiamo sprendimo, todėl ši aplinkybė nekeičia fakto, kad pareiškėjas nesiėmė visų Taisyklėse numatytų veiksmų, kurie yra esminiai tokio pobūdžio draudžiamiesiems įvykiams iširti ir sprendimams priimti. Draudiko nuomone, iš žalos administravimo metu pareiškėjo pateiktos informacijos nėra galimybės patvirtinti hipotezės, kad laikrodis tikrai buvo pavogtas.

Atsižvelgdamas į tai draudikas nurodė, kad pagrįstai atsisakė dėl įvykio mokėti draudimo išmoką, todėl prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudiko sprendimo nemokėti dėl įvykio patirtą žalą atlyginančios draudimo išmokos.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ar pagal draudiko teikiamą draudimo apsaugą reglamentuojančias draudimo sutarties sąlygas draudikas pagrįstai atsisakė dėl įvykio mokėti draudimo išmoką.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti

kitai šaliai (draudėjai) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Pažymėtina, kad šalių sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Nuo pasirinktos draudimo apsaugos priklauso draudikui mokamo atlyginimo už prisiimtus įsipareigojimus, t. y. draudimo įmokos, dydis. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas³. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose.⁴

Draudžiamasis įvykis – tai draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką. Nedraudžiamuoju įvykiu laikytinas atsitikimas, kai įvyksta į draudimo rizikos apibrėžtį patenkantis įvykis, tačiau šalys yra susitariusios, kad dėl konkrečių aplinkybių ir savitų aiškiai draudimo sutartyje nustatytų sąlygų šis įvykis nelemia draudiko pareigos išmokėti draudimo išmoką. Dėl skirtingų sukeliamų teisinių padarinių nedraudžiamuosius įvykius reikia atriboti nuo draudimo sutarties sąlygų, kurias pažeidus draudikas gali atsakyti mokėti draudimo išmoką. Nedraudžiamieji įvykiai pašalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoką *ab initio* (nuo pradžios), o sąlygų, kurių nevykdymas leidžia draudikui nemokėti draudimo išmokos, buvimas įpareigoja draudiką arba ginčą sprendžiantį subjektą vertinti draudėjo kaltę, draudimo sutarties pažeidimo sunkumą, jo priežastinį ryšį su draudžiamuoju įvykiu, žalos, atsiradusios dėl pažeidimo, dydį.⁵

Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjas, sudarydamas draudimo sutartį, siekė apsaugoti savo turtinius interesus, o draudikas įsipareigojo pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką, įvykus draudžiamajam įvykiui. Galiojantys teisės aktai leidžia draudikui nustatyti prisiimamos draudimo rizikos ir teikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama ir kaip apskaičiuojama draudimo išmoka. Nagrinėjamu atveju pareiškėjo ir draudiko sutartis buvo sudaryta pagal Taisykles, kurios yra neatskiriama draudimo sutarties dalis.

Pažymėtina, kad sutartis, vadovaujantis Civilinio kodekso 6.189 straipsnyje įtvirtintais sutarties privalomumo ir vykdytinumo principais, turi būti vykdomos tinkamai ir sąžiningai (Civilinio kodekso 6.38 straipsnio 1 dalis, 6.200 straipsnio 1 dalis), draudimo santykių ypatumai lemia šių santykių dalyvių pareigą ypač glaudžiai bendradarbiauti ir kooperuotis, padedant įgyvendinti vienas kitam savo teises bei vykdyti pareigas (Civilinio kodekso 6.38 straipsnio 3 dalis, 6.200 straipsnio 2 dalis)⁶.

Kaip minėta, šalių ginčas kilo dėl žalos, patirtos pareiškėjui kelionės užsienyje metu praradus laikrodį, kompensavimo. Pareiškėjo teigimu, laikrodis buvo prarastas dėl vagystės, tačiau draudikas įvykį pripažino nedraudžiamuoju, taip pat laikėsi pozicijos, kad pareiškėjas nesilaikė Taisyklėse įtvirtintų daiktų saugos taisyklių ir tinkamai nevykdė Taisyklėse įtvirtintos pareigos apie įvykį pranešti vietinei policijai.

Draudikas teigia, kad sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju priėmė nustatęs, jog įvykis, be kita ko, atitinka Taisyklėse įtvirtinto nedraudžiamąjo įvykio sąlygą, t. y. kad išlaidos nekompensuojamos dėl daiktų, paliktų be priežiūros, vagystės ar pametimo (Taisyklių skyrius „Asmeninių daiktų draudimas“).

Nagrinėjamu atveju draudimo sąlygas įtvirtinančiame draudimo liudijime nustatyta, kad kelionių draudimo sutartimi apdraustasis draudžiamas ir, be kita ko, asmeninių daiktų draudimu. Taisyklių skyriuje „Asmeninių daiktų draudimas“ įtvirtinta: „Mes kompensuojame asmeninių daiktų, kuriuos Jūs pasiimate su savimi į Kelionę, atkūrimo ar pakeitimo išlaidas, jei Jūsų asmeniniai daiktai sunaikinami arba sugadinami dėl staigaus netikėto įvykio Kelionės metu (įskaitant vagystę).“

Taisyklių dalyje, skirtoje asmeninių daiktų draudimo rizikai, aprašyti ir nedraudžiamieji įvykiai, kada draudikas nekompensuoja išlaidų, vienas jų – dėl daiktų, paliktų be priežiūros, vagystės ar pametimo.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015; ir kt.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 26 d. nutartis civilinėje byloje 3K-3-316/2013.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. sausio 31 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-16/2011.

Minėtame Taisyklių skyriuje taip pat nurodytos ir saugos taisyklės, kurių būtina laikytis, siekiant išvengti vagysčių ar daiktų sugadinimo: „Daiktus būtina laikyti rakinamuose nurodytuose kambariuose apgyvendinimo įstaigose arba užrakintuose automobiliuose; viešose vietose draudžiama palikti bagažą be priežiūros ar neužrakintuose automobiliuose, autofurgonuose, priekabose, stogo dėžėse ar bagažinėse. Užrakintuose automobiliuose bagažas turi būti padėtas taip, kad per daug netrauktų dėmesio; daiktai, su kuriais reikia elgtis labai atsargiai (pvz., telefonai, planšetiniai arba nešiojamieji kompiuteriai, akiniai, saulės akiniai), turi būti laikomi rankiniame bagaže. Saugos taisyklių pažeidimo atveju Mes turėsime teisę sumažinti arba atsisakyti mokėti draudimo išmoką. Minėtų saugos reikalavimų privalote laikytis ne tik Jūs, bet ir Jūsų šeimos nariai ir kiti asmenys, kurie naudojami apdraustais daiktais.“

Pagal Draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalį, draudikas neturi teisės: 1) išmokėti draudimo išmoką ar atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo; 2) atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, nepatikrinęs visos jam prieinamos informacijos. Todėl, remiantis nurodytų teisės aktų nuostatomis ir vadovaujantis Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalyje įtvirtinta draudiko įrodinėjimo pareiga, darytina išvada, kad draudikas privalo įrodyti įstatymus atitinkančio atsisakymo mokėti draudimo išmoką pagrindą.

Draudiko teigimu, pareiškėjas, pranešdamas apie įvykį, nurodė, kad draudiko partneris žalos administravimo metu tikslinosi įvykio aplinkybes su pareiškėju ir gavo atsakymą, kad laikrodys buvo prarastas, bet tikslų aplinkybių, kaip tai įvyko, pareiškėjas nurodyti negalėjo: „Keliant Norvegijoje buvo prarastas laikrodys, keliavome aplink Norvegiją per daug taškų (stovyklavome palapinėse), atvykus į sekančią apsistojimo vietą pasigedau laikrodžio, bandėm ieškoti, tačiau paieškos buvo nesėkmingos.“ Draudiko teigimu, pareiškėjas kurį laiką nežinojo savo laikrodžio tikslios buvimo vietos, todėl laikrodys galėjo būti ir pamestas. Draudiko argumentus patvirtina pateiktas susirašinėjimas, kuriame pareiškėjas, apibūdindamas įvykio aplinkybes, nurodo: „Paskutinį kartą, kai mačiau laikrodį, jis buvo padėtas mano kuprinėje dėl saugumo <...>“ ir „<...> Jį pavogė, kol buvome atsitraukę nuo daiktų, bet tiksliai nustatyti, kada ir kas tai padarė sudėtinga, tačiau laikrodys dingio būtent per tą kelionės dalį.“

Sutiktina su draudiko argumentu, kad draudimo sutarties sąlygos ir saugos taisyklės suponuoja, kad daiktai kelionės metu turi būti saugomi, t. y. turi būti palikti saugioje vietoje, pavyzdžiui, užrakintame kambaryje, seife, automobilyje, o viešose vietose draudžiama palikti bagažą be priežiūros. Draudiko nustatytos aplinkybės bei paties pareiškėjo paaiškinimai leidžia daryti išvadą, kad pareiškėjas tam tikrą laiką tarpą laikrodį buvo palikęs be priežiūros (kaip minėta, pareiškėjas draudikui nurodė, kad laikrodžio dingimo aplinkybių nežino ir tiksliai nurodyti negali, nes tam tikrą laiką buvo atsitraukęs nuo daiktų). Atsižvelgiant į pareiškėjo nurodytas aplinkybes, draudiko pateiktus argumentus ir remiantis įrodymų vertinimui civilinėje teisėje taikomu tikimybių pusiausvyros principu (t. y. faktas gali būti pripažintas įrodytu, jei šalies, kuri juo remiasi, pateikti įrodymai leidžia daryti labiau tikėtiną išvadą, kad jis yra, nei kad jo nėra⁷, darytina labiau tikėtina išvada, kad pareiškėjas laikrodį galėjo prarasti (galimai dėl vagystės), nes buvo palikęs savo daiktus be priežiūros.

Kaip minėta, daikto praradimas (pametus ar dėl vagystės), jį palikus be priežiūros, pagal Taisykles yra nedraudžiamoji įvykio sąlyga. Taigi, remdamasis pateiktais duomenimis, draudikas padarė išvadą, kad laikrodys buvo prarastas, nes buvo paliktas be priežiūros, todėl pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju.

Taip pat paminėta, kad draudikas teigė pareiškėją pažeidus ir pareigą laiku bei tinkamai apie galimą vagystę informuoti policiją. Vis dėlto, nustačius, kad įvykis atitinka nedraudžiamoji įvykio sąlygas, ši aplinkybė savaime šalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoką, todėl išsamus kitų šalių argumentų vertinimas nėra teisiškai reikšmingas.

Kartu papildomai pastebėtina, kad draudimo santykiuose šalių bendradarbiavimas ir operatyvus pareigų vykdymas turi esminės svarbos, o draudimo sutarties pareigų pažeidimas gali lemti neigiamas pasekmes draudėjui, įskaitant minėtus draudimo išmokos mažinimo arba atsisakymo ją mokėti padarinius⁸. Detaliai nevertinant konkrečių šio ginčo aplinkybių, nemanytina, kad policijos informavimas apie įvykį nuo jo praėjus keliems mėnesiams gali būti laikomas tinkamu sutartinių pareigų vykdymu, sudarančiu galimybę operatyviai iširti įvykį.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-304/2008.

⁸ Draudimo įstatymo 98 straipsnio 8 dalyje nustatyta draudiko teisės atsisakyti mokėti arba sumažinti draudimo išmoką atsiradimo sąlyga – draudėjo padarytas draudimo sutarties sąlygų pažeidimas, taip pat šios teisės įgyvendinimo tvarka – draudikas privalo atsižvelgti į draudėjo kaltę, draudimo sutarties sąlygų pažeidimo sunkumą, jo priežastinį ryšį su draudžiamuoju įvykiu, žalą, atsiradusios dėl pažeidimo, dydį.

Vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma ir draudimo sutarties sąlygomis, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai pripažino įvykį nedraudžiamuoju, todėl jam nekilo pareiga mokėti pareiškėjui draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjo patirtus nuostolius dėl laikrodžio praradimo, todėl pareiškėjo draudikui keliamas reikalavimas yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis